

Etická komise udělila osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu

panu Karlu Žižkovi, nar. dne 12.01.1950,

za jeho aktivní působení ve skupině novojičínských studentů. Členové skupiny bojovali proti komunistickému režimu v Československu tím, že naplánovali a vykonali odbojové akce v období od podzimu roku 1968 do ledna 1970, čímž naplnil znaky formy odboje a odporu proti komunismu dle § 3 odst. 3 zákona č. 262/2011 Sb.

a dále

za jeho aktivní šíření časopisu Svědectví a knih Pavla Tigrida, které osobně přivezl z Francie v srpnu roku 1969 a které půjčoval dalším osobám, čímž naplnil formu odboje a odporu proti komunismu dle § 3 odst. 2 písm. a) zákona č. 262/2011 Sb.

Karel Žižka patřil ke skupině mladých novojičínských studentů (kterou tvořili Josef Zdráhal, Karel Žižka, Pavel Majkus, později se k nim přidali Jaroslav Vašínska a Josef Adamec), kteří společně naplánovali a provedli akce proti komunistickému režimu, jako například rozbití oken příslušníkovi novojičínské StB panu Slavomíru Krátkému, což učinili společně v listopadu roku 1968, rozbití vývěsního štítu novojičínské pobočky Svazu československo-sovětského přátelství v listopadu roku 1969. Skupina včetně Karla Žižky od prosince roku 1969 připravovala vylepování plakátu s názvem „Vážení spoluobčané“, který byl vydán k výročí upálení Jana Palacha. Letáky v počtu asi 30 ks Karel Žižka rozšiřoval v Olomouci mezi studenty a do domovních schránek bytů. Dále skupina plánovala ještě od prosince 1969 zničení sovětských vlajek před prvomájovými oslavami roku 1970 tím, že postříkají sovětské prapory bílým fosforem tak, aby během oslav došlo k jejich samovznícení. Tuto akci již skupina nedokončila, neboť všichni její členové byli v lednu 1970 zadrženi, následně pak odsouzeni a uvězněni.

V červenci a v srpnu 1969 pobýval Karel Žižka ve Francii jako student a člen Unie středoškolské a učňovské mládeže, přičemž při návštěvě Paříže navštívil redakci časopisu Svědectví, kterou vedl Pavel Tigrid. Do Československa poté tajně převezl časopisy Svědectví ročník 1968, ročník 1967 s názvem „Československé léto 1967“, publikaci Pavla Tigrida s názvem „Emigrace v atomovém věku“ a ročenky redakce Svědectví. Všechny tyto tiskoviny tajně půjčoval v Československu dalším (asi 50 osobám) osobám, a to až do svého zatčení.

Karel Žižka byl v roce 1970 rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ve spojení s dvěma navazujícími rozsudky Okresního soudu v Novém Jičíně společně s ostatními členy skupiny odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce trvání 7 měsíců, za trestný čin pobuřování, kterého se měl dopustit půjčováním tiskovin, dovezených z Francie v roce 1969, a za přípravu k trestnému činu pobuřování, když se pokusil o rozmnožení letáku „Vážení spoluobčané.“

Etická komise rovněž ocenila demokratické smýšlení, postoje, mravní vyspělost a statečnost pana Karla Žižky, který v té době, ač velmi mladý, vyvinul protikomunistickou činnost, za kterou byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce trvání 7 měsíců, a jejíž důsledky spolu s ním museli nést i členové jeho rodiny.